

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužitelja Joško Visković, OIB:58035909156 Split, Markov put 111, zastupan po pun. Mariu Skejiću, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 16.rujna 2026., u nazočnosti zam.pun. tužitelja, po objavi presude dana 28.rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Split OIB:51401063283, tužitelju Jošku Viskoviću, OIB:58035909156, u roku od 15 dana isplatiti iznos bruto od 584,06 € zajedno s pripadajućom:

- zakonskom kamatom koja na iznos od 64,06 EUR teče od 15. veljača 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 55,25 EUR teče od 15. ožujak 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 66,97 EUR teče od 15. travanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 9,70 EUR teče od 15. lipanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 4,65 EUR teče od 15. srpanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 3,18 EUR teče od 15. kolovoz 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,84 EUR teče od 15. rujan 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,06 EUR teče od 15. studeni 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 154,28 EUR teče od 15. prosinac 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 18,85 EUR teče od 15. veljača 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,58 EUR teče od 15. svibanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,03 EUR teče od 15. lipanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 2,15 EUR teče od 15. srpanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 11,06 EUR teče od 15. kolovoz 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 7,62 EUR teče od 15. rujan 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,32 EUR teče od 15. listopad 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,49 EUR teče od 15. prosinac 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,01 EUR teče od 15. veljača 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,01 EUR teče od 15. svibanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,16 EUR teče od 15. lipanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,25 EUR teče od 15. srpanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 3,95 EUR teče od 15. kolovoz 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 9,42 EUR teče od 15. rujan 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 10,37 EUR teče od 15. listopad 2022.

- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,76 EUR teče od 15. studeni 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,56 EUR teče od 15. siječanj 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,01 EUR teče od 15. veljača 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 0,10 EUR teče od 15. lipanj 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 3,92 EUR teče od 15. kolovoz 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 3,41 EUR teče od 15. listopad 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 28,23 EUR teče od 15. studeni 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 10,38 EUR teče od 15. prosinac 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 3,66 EUR teče od 15. siječanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,53 EUR teče od 15. travanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,68 EUR teče od 15. lipanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 5,26 EUR teče od 15. srpanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 1,11 EUR teče od 15. kolovoz 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 39,21 EUR teče od 15. rujan 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, osim za isplatu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u gore navedenim bruto iznosima, dok se za više zatraženo u iznosu od 117,94 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tužbeni zahtjev odbija.

II Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 796,70 eura sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 11.rujna 2023. tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu inženjera medicinske radiologije na Kliničkom zavodu za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju. Tužitelju da je radni odnos reguliran Zakonom o radu, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, Dodacima Kolektivnom ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama. Sukladno odredbama KU-a, Dodacima KU-a i TKU-a tužitelju da se za svaki odrađeni sat isplaćuje osnovna plaća, te uvećanja i dodaci na koje je u tom satu ostvario pravo (za svaki sat odrađen u posebnim uvjetima rada, za posebnu odgovornost za živote i zdravlje pacijenata, za svaki sat odrađen noću, za prekovremeni rad itd.). S obzirom na činjenicu da tužitelj obavlja poslove radnog mjesta zdravstvenog radnika tužitelj da je radio u otežanim uvjetima rada, prekovremeno, noću, nedjeljom i blagdanom, pa mu sukladno čl.94 ZOR-a (NN 93/14, 127/17, 98/19) pripada pravo na povećanu plaću. U spornom razdoblju tuženik da je tužitelju isplaćivao dodatke samo na redoviti rad dok je na određene sate prekovremenog rada plaćao samo uvećanje od 50% za prekovremeni rad bez ostalih uvećanja za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom, iako je čl.51. KU-a (NN 143/13), odnosno čl.49. KU-a (NN 29/18), propisano kako se navedeni dodaci međusobno ne isključuju (dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom). Odredbom iz čl. čl.55. KU-a (NN 29/18) je propisano da zdravstveni radnik za otežane uvjete rada ima pravo na uvećanje plaće za 28% koji dodatak nije isplaćen tužitelju za sve odrađene sate (dodatak za otežane uvjete rada). Prema odredbi čl.58. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18), zdravstveni radnici i nezdravstveni radnici koji sudjeluju u procesu dijagnostike i liječenja imaju pravo na dodatak na plaću u iznosu od 8% koji dodatak nije isplaćen tužitelju za sve odrađene sate (dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi). Prethodne činjenice da imaju za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Prema tome, tužitelj da ima potraživanje prema tuženiku iz osnove manje isplaćene plaće u bruto iznosu za razdoblje od 5 godina prije podnošenja tužbe do dana dostave podataka jer tuženik nije plaćao dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni i blagdanom, nije plaćao dodatak za otežane uvjete rada za sve odrađene sate, nije plaćao dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve odrađene sate, te je pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje.

2.U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u pogledu osnova i visine, te u pogledu priložene punomoći navodeći da je ista priložena u ranije pokrenutom sudskom postupku Pr-28/2023. Navodi da se protivi postavljenoj tzv. stupnjevitoj tužbi odnosno da nisu ispunjeni uvjeti za stupnjevitu tužbu te predlaže da sud pozove tužitelja da uredi tužbu sukladno odredbama čl.186b Zakona o parničnom postupku.

3.Tužitelj je podneskom od 12.rujna 2024., sukladno raspravnom rješenju suda, uredio tužbeni zahtjev na način da je kao vrijednost predmeta spora označen iznos od 702,00 eura te zatražena isplata toga iznosa na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.04.2020. do 30.9.2024. sa zakonskom

kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 13,00 eura teče od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec sve do isplate, te ujedno zatraženo da se parnični trošak postupka isplati na račun punomoćnika tužitelja.

3.1. Tuženik se usprotivio i tako uređenom tužbenom zahtjevu i u pogledu osnove i u pogledu visine, te u pogledu točke kojom se traži isplata parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja, smatrajući da nema osnove da se isplata parničnih troškova dosudi na račun punomoćnika. Nadalje, u preostalom dijelu smatra da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan i nerazumljiv budući da tužitelj uređenim tužbenim zahtjevom utužuje zbroj svih potraživanja po različitim pravnim osnovama. Da tužitelj nije specificirao koji dio od zatraženih 13,00 eura mjesečno potražuje za zatražene osnove.

3.2. Konačno, nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 31. srpnja 2025. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupan iznos od 584,06 eura.

3.3. Na navedeni podnesak kojim se konačno uređuje tužbeni zahtjev, tuženik prvenstveno ističe da je uređeni tužbeni zahtjev nepodoban je za raspravljanje. Naime, za mnoge je mjesece iz utuženog razdoblja vještak po raznim osnovama iz tužbe utvrdio 0 eura. Stoga je neosnovano tužiteljevo zbrajanje iznosa po raznim osnovama i postavljanje potraživanja ukupno po svim osnovama za pojedini mjesec. Da bi se moglo odlučiti o tužbenom zahtjevu, tužitelj da je trebao razdvojiti svako potraživanje, upravo onako kako je to napravio i financijski vještak. Nadalje, tužitelj da je navedenim podneskom povukao dio tužbenog zahtjeva jer istim više, za razliku od podneska od 12.09.2024., ne potražuje isplatu od 13,00 eura za 19 mjeseci. Ukupno tužitelj povlači potraživanje od 247,00 eura + zz kamate čemu se tuženik izričito protivi. Nadalje, da tužitelj ne potražuje iznos od 13,00 eura za svaki mjesec već manji iznos, odnosno ukupno tužitelj povlači potraživanje od 305,30 eura + zz kamate, čemu da se tuženik izričito protivi. Sveukupno tužitelj povlači dio osnova i dio visine (552,30 eura + zz kamate) čemu se tuženik izričito protivi.

4. Sud je tijekom postupka izveo dokaz čitanjem obračunskih isprava za tužitelja, plana rada i evidencije o radnom vremenu, vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan na način kako je određeno u izreci odluke. Tužitelj je popisao parnični trošak.

6. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, radi se o sporu male vrijednosti zbog čega je u postupku trebalo primijeniti odredbe čl. 457. - 467. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 148/11-pročišćeni tekst 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, u daljnjem tekstu ZPP) budući se tužbeno potraživanje odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi iznos od 1.320,00 eura (ranije 10.000,00 kn).

6.1. Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19, dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19, 123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

7. Plaća se sastoji od osnovne plaće i dodataka na plaću. Dodaci na plaću su novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu i to: otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom, uvećanje za navršene godine radnoga staža, rad u smjenama i sl. Za razdoblja u kojima ne radi zbog opravdanih razloga određenih zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće. Visina naknade plaće određena je kao prosječna plaća koja je radniku isplaćena u prethodna tri mjeseca, uračunavajući sva primanja u novcu.

8. Člankom 94. ZOR/14 propisano je da za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću.

8.2. Sukladno čl. 49. st. 9. KU/18, prekovremenim radom se smatra svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenoga dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati. Obračun dodatka na plaću za posebne uvjete rada valjalo je obračunavati sukladno čl. 55. KU/18 i čl. 21. Dodatka II KU, dok je dodatak za odgovornost za život i zdravlje ljudi predviđen odredbama čl. 57. KU/18 u lk. 23. Dodatka II KU.

8.3. Temeljem odredbi čl. 37. KU (NN 126/11) i čl. 36. KU (NN 143/13), radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

8.4. Članak 57. st. 1. KU propisuje da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada, pripada pravo na dodatak na plaću. Stavkom 2. propisano je da će se osnovna plaća uvećati radnicima čija su radna mjesta i poslovi navedeni na popisu (čl. 58. KU). Na temelju članka 55. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12) i članka 21. Dodatka II. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstveno osiguranje (NN 92/19) radnik koji radi na poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada ima pravo na dodatak na plaću. Člankom 66. i člankom 67. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 126/11), radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, ujedno je potonjim odredbama kolektivnog ugovora utvrđen popis radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji ostvaruju pravo na dodatak za otežane uvjete rada. Na temelju članka 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13) i članka 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18) propisano je pravo na dodatak za otežane uvjete rada.

8.5. Temeljem članka 58. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (128/17) propisano je: „Ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.“

8.6. Člankom 60. ZR/09, odnosno čl. 81. ZR/14, propisano je da za vrijeme korištenja godišnjega odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini

njegove prosječne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

8.7.Sukladno prethodno citiranim odredbama, plaću tužitelja čini osnovna plaća s pripadajućim uvećanjima. Osnovna plaća ne postoji samo u redovnom radu, već se osnovna plaća isplaćuje za svaki efektivno odrađeni sat, bilo u redovnome, bilo u prekovremenom radu, a svaki efektivno odrađeni sat se uvećava za one dodatke koji u tome satu postoje. Ova uvećanja se obračunavaju za sve sate u kojima su ostvareni i obračunavaju se od vrijednosti osnovne plaće te se ista kumuliraju ukoliko se ostvari pravo na više uvećanja budući ni iz jedne odredbe KU ne proizlazi da radniku to uvećanje pripada samo za ostvarenu redovnu satnicu, odnosno da se uvećanje plaće po osnovi prekovremenoga rada i uvećanje po osnovi otežanih uvjeta rada i drugih predmetnih dodataka međusobno isključuju. Dakle, zdravstveni radnici koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada prema KU, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene u prekovremenom radu, kako proizlazi i prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH na sjednici Građanskog odjela održanoj 9. prosinca 2019.

9.Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća. Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da je uvidom u obračunske listiće plaće tužitelja ustvrdio da tužitelju u spornom razdoblju nije vršen obračun dodataka na plaću za odrađene prekovremene sate, već samo za odrađeni redovan fond sati. Nakon proučavanja, obračuna i izrade vještva iznosi da tužitelju u razdoblju od siječnja 2020. do rujna 2024. nije obračunat dodatak za posebne uvjete rada kao i za odgovornost za život i zdravlje pacijenata za sve odrađene sate u pojedinom mjesecu, pa posljedično nisu isplaćene sve naknade za godišnji odmor i bolovanje i to sve u ukupnom bruto iznosu od 584,06 EUR, a sve po mjesecima kako je prikazano u koloni broj 20, Tablice 2 koja je sastavni dio nalaza i mišljenja.

10.S obzirom na takvo utvrđenje vještaka, tužitelj je uredio tužbeni zahtjev potražujući sada iznos od 584,06 eura.

11.U konkretnom slučaju, tužitelj je podnio tužbu sa zahtjevom za isplatu razlike plaće na ime dodatka za prekovremeni rad za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom, za otežane uvjete rada, za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi te pogrešno obračunate i isplaćene naknade za godišnji odmor i bolovanje, s time da će točan iznos odrediti nakon što tuženik položi platne liste, raspored i evidenciju radnog vremena te kasnije po provedbi financijskog vještačenja, a sve jer ne raspolaže potrebnim podacima i financijskim znanjem za izračun tražbine.

12.Kako se tuženik u odgovoru na tužbu usprotivio tzv. stupnjevitoj tužbi, sud je, a radi otklanjanja toga prigovora, raspravnim rješenjem pozvao tužitelja da postupi u smislu čl.186b ZPP-a, odnosno da postavi potpuni i određeni tužbeni zahtjev.

13.Tužitelj je podneskom od 12.ruja 2024. postavio određeni tužbeni zahtjev na način da je zatražena isplata iznosa od 702,00 eura za razdoblje od 01.04.2020. do 30.09.2024., po svim utuženim osnovama, da bi po dostavi pisanog nalaza i mišljenja vještaka postavio tužbeni zahtjev na iznos od 584,06 eura.

14.Takvom posljednjem uređenom tužbenom zahtjevu tuženik se usprotivio na način kako je to detaljno navedeno pod toč.3.3. obrazloženja ove odluke.

15.U odnosu na prigovor da je tužbeni zahtjev koji je uređen podneskom nakon provedenog financijskog vještačenja nepodoban za raspravljanje i da bi ga trebalo odbaciti, isti se smatra neosnovanim jer je tužitelj tužbeni zahtjev postavio

ispravno i u skladu s provedenim financijskim vještačenjem, prema mjesečnom zbroju razlike plaće i naknade plaće po svim osnovama, a koji je mjesečni ukupni izračun prikazao vještak u tablici te je ispravno postavio datume dospeljeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa, kao i tijek zakonske zatezne kamate. Naime, zahtjev za isplatom odnosi se na ukupno dosuđenu svotu pa je irelevantno je li pojedinačni mjesečni iznos manji ili veći od prvotno zatraženog mjesečnog iznosa jer su navedene pojedinačne mjesečne svote relevantne samo za izračun ukupne svote odnosno pitanja je li tužbeni zahtjev u konačnici povećan ili smanjen.

15.1. Naime, tužitelj sve do zaprimanja pisanog nalaza i mišljenja sudskog vještaka nije mogao znati niti izračunati koje točne iznose tuženik duguje po osnovama koje u tužbi navodi i potražuje jer tužitelj kao slabija strana iz radnog odnosa ne posjeduje znanja kojima bi precizno i točno postavio tužbeni zahtjev. Vještak je pak u svojem nalazu i mišljenju utvrdio da tužitelju pripada ukupni bruto iznos od 584,06 eura.

16. Nije sporno da je smanjenje odnosno postavljanje tužbenog zahtjeva sukladno nalazu i mišljenju vještaka svrsishodno radi rješenja odnosa među strankama s obzirom da tužitelj nema financijskog znanja da bi ispravno matematički postavio određeni tužbeni zahtjev.

17. U situaciji kada tužitelj tužbom po svim utuženim osnovama potražuje isplatu iznosa od 702,00 eura pa potom, po dostavi nalaza i mišljenja sudskog vještaka, snižava tužbeni zahtjev tako da potražuje 584,06 eura, dakle povlači dio tužbenog zahtjeva, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH od 26. travnja 2021. radilo bi se o djelomičnom povlačenju tužbe na koje se primjenjuju odredbe o povlačenju po čl. 193 ZPP-a, a s obzirom da je do djelomičnog povlačenja došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban je pristanak tuženika (Županijski sud u Varaždinu GŽ-1601/24, Županijski sud u Puli-Pola GŽ-1405/21, Županijski sud u Zagrebu GŽ R-1281/22).

18. Dakle, ako se gleda ukupan iznos koji je tužitelj potraživao prvotno uređenim tužbenim zahtjevom (702,00 eura), te konačno uređenim tužbenim zahtjevom (584,06 eura), isti je djelomično povukao tužbu neovisno o tome što su se prema posljednjem uređenom tužbenom zahtjevu izmijenili pojedini mjesečni iznosi u odnosu na prvotno postavljeni tužbeni zahtjev. Shodno navedenom istovjetnost tužbenog zahtjeva je ostala neizmijenjena jer je tužitelj u konačnom zbroju svih pojedinačnih mjesečnih potraživanja povukao dio tužbenog zahtjeva.

19. Stoga je odlučujući o tužbenom zahtjevu, s obzirom na protivljenje djelomičnom povlačenju, usvojen tužbeni zahtjev za iznos od 584,06 eura sa pripadajućim kamatama, a odbijen za iznos od 117,94 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom. S obzirom na navedeno određeno je kao u toč. I izreke.

19.1. Na dosuđene iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospeljeća svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st. 3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st. 3. ZR/14), bez zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

20. Kada se gleda uspjeh tužitelja u postupku u odnosu na visinu i osnovu treba uzeti u obzir ne samo kvantitativni uspjeh s tužbenim zahtjevom već i kvalitativni, pa je sud mišljenja da tužitelj nije u postupku uspio u razmjerno neznatnom dijelu svoga zahtjeva, iz kojeg razloga je donesena odluka o troškovima postupka sukladno čl. 154 st. 5 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj

53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 153/23. – u nastavku teksta: ZPP),

20.1. Tužitelju je priznat slijedeći trošak: sastav tužbe-50 bodova, zastupanje na ročištu od 11.09.2024.-25 bodova (Tbr.9. toč.2.), zastupanje na ročištu od 20.12.2024. i 16.09.2026.- po 50 bodova, sastav podneska od 31.07.2025.-12,5 bodova (Tbr.8. toč.4.), pristup na ročište za objavu presude-25 bodova, ukupno 212,5 bodova (1 bod=2,00 eura), što daje 425,00 eura+PDV=531,25 eura+trošak vještačenja od 265,45 eura, ukupno 796,70 eura. Tužitelju nije priznat sastav podneska od 12.9.2024. budući je tužitelj već u tužbi bio dužan postaviti određeni tužbeni zahtjev iz kojeg razloga je sud morao rješenjem pozvati tužitelja da to učini (Županijski sud u Velikoj Gorici, GŽ R-59/26).

21. U odnosu na navode iz odgovora na tužbu koji se tiču dostavljene punomoći, izvršen je uvid u spis ovog suda Pr-28/2023 te je utvrđeno da je u istom podnesena tužba radi isplate razlike na ime putnog troška. Kako sud nema razloga sumnjati u istinitost pismene punomoći u ovom predmetu i kako je punomoć dostavljena uz tužbu (čl.98. st.1. ZPP), postupljeno je sukladno odredbama čl.89-101 ZPP.

21.1. U odnosu na prigovor da se parnični trošak kao takav isplati na račun pun. tužitelja, isti se smatra osnovanim. Naime, tuženik je u pravu kada kaže da protivni isplati parničnog troška na račun punomoćnika tužitelja. Odredba čl. 95. st. 1. toč. 3. Zakona o parničnom postupku kaže da punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa tako i prima dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati, no ne može se protivnoj strani naložiti da bez posebne punomoći, kojom bi stranka izričito ovlastila punomoćnika da prima novčanu tražbinu na svoj račun, isplatu na račun punomoćnika i izvrši (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1019/2023 od 10. svibnja 2023.g i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj UIII/70/2015 od 2. ožujka 2017.) Uvidom u spis utvrđeno je da je tužitelj odv. Mariu Skejiću izdao punomoć za vođenje parnice. Međutim, punomoćnik može primiti dosuđene troškove ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati, dok se ne može naložiti protivnoj strani tj. u ovom konkretnom slučaju tuženiku, da tužitelju troškove parničnog postupka isplaćuje na punomoćnikov račun. Naime, ne radi se o specijalnoj punomoći kojom bi tužitelj ovlastio svojeg punomoćnika za primanje novca pa niti na ime troškova postupka u ovom sporu. Dostavljena punomoć ni u kojem slučaju ne predstavlja uporište da se sudskom odlukom (presudom) plaćanje troškova parničnog postupka naloži na račun punomoćnika stranke. Takav stav zauzet je u velikoj većini novijih drugostupajskih odluka: Županijski sud u Zagrebu, GŽ R-53/2026 od 06.02.2026., GŽ R-80/2026 od 26.02.2026. i GŽ R-241/2025 od 6.3.2026.; Županijski sud u Bjelovaru, GŽ R-140/2025 od 16.12.2025. i GŽ R-55/2025 od 30.12.2025.; Županijski sud u Šibeniku, GŽ R-96/2025 od 20.02.2026.; Županijski sud u Zadru, GŽ R-136/2024 od 12.2.2025.; Županijski sud u Sisku, GŽ R-127/2024 od 23.05.2025., Županijski sud u Osijeku GŽ R-290/2025 od 19.02.2026. i mnogim drugima.

22. S obzirom na sve navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 28.rujna 2026.

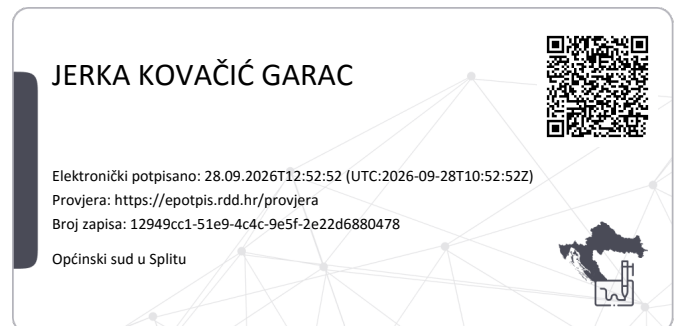
Sutkinja
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3088d-c5b00**

Kontrolni broj: **0ad4d-890e3-64ae1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.